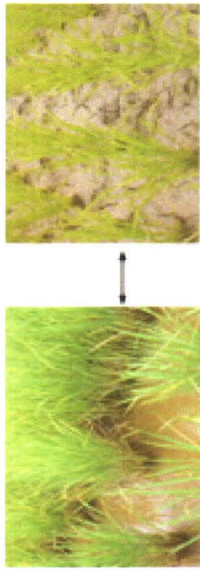

6) ການໃຫ້ນໍ້າເປັນໄລຍະ

ການສະໜອງນໍ້າ ໃນລະບົບກະເສດສຸມ ແບບກັກບີບ ດຽວ ແມ່ນ ບໍ່ໃຊ້ນໍ້າຫຼາຍ ພຽງແຕ່ 2 ຊມ ເພື່ອ ຮັກສາ ຄວາມຊຸ່ມປົກຫຸ້ມດິນປະມານ 0.5 ຊມ ເທົ່ານັ້ນ.

ການຂັງນໍ້າ ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ດິນແຫ້ງ ຕາມເງື່ອນໄຂ ດິນ ຫຼຽວ ອະນຸຍາດຈົນເຖິງດິນແຕກແຫງ ຈຶ່ງໃຫ້ນໍ້າ ໃນ ຄັ້ງຕໍ່ໄປ (ອາດເຖິງ 18ມື້), ຮອບວຽນຂັງແລະລະບາຍ ນໍ້າ ໂດຍຟັນຖານເທື່ອລະ5ມື້ໃນ3ອາທິດທໍາອິດ ແລະ ເທື່ອລະ10ມື້ໃນຕໍ່ໄປເຖິງເຂົ້າຖອກຮວງຂັງນໍ້າເລີຍ ແລະ ຢຸດໃຫ້ນໍ້າ 2 ອາທິດກ່ອນການເກັບກ່ຽວ.

7) ການບົວລະບັດຮັກສາ

ໃນໄລຍະ ຂອງ ການຈະເລີນເຕີບໂຕ ທາງລຳຕົ້ນ ຂອງເຂົ້າ, ການເສຍຫຼາຍຂ້າງຫຸ່ນຫວ່ານຝຸ່ນຈະຕ້ອງໄດ້ ປະຕິບັດ 2 ຫາ 3 ເທື່ອ ດ້ວຍໃຊ້ເຄື່ອງເສຍຫຼາຍ ຊຶ່ງມີໄລຍະເວລາທ່າງກັນ 10 ຫາ 12 ມື້ຕໍ່ເທື່ອ.

❖ ການໃສ່ຝຸ່ນ ກ້າວໄປເຖິງການ ຜະລິດທີ່ປອດສານພິດ(ເຄມີ)

ໂດຍນຳໃຊ້ຝຸ່ນປົ່ມ ຝຸ່ນຄອກ ແລະປ້ອງກັນການທຳລາຍ ຂອງ ສັດຕູພືດ ຕາມແບບວິທີການພື້ນບ້ານເຊັ່ນ: ເຮັດກັບຕົກ ຫຼື ຢາພື້ນເມືອງອື່ນໆ **ແຕ່ການນຳໃຊ້ ສານເຄມີ ຈະເປັນທາງ**

ເລືອກສຸດທ້າຍເທົ່ານັ້ນ.

❖ ຫຼັກຕົ້ນການສັ່ງເສີມສຸຂະພາບບຸກຄົນ: 1) ຝຶກຄວບຄຸມອາລົມ ດິນເອງ, 2) ສະສົມມືດ ໄມຕີ, 3) ບໍ່ອອມລົບຫລີກອຸປະສັກໄປຢ່າງ ງ່າຍດາຍ, 4) ຝຶກຈິດໃຈໃຫ້ມີຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ຍຸຕິທຳ, 5) ເສີມສ້າງຄຸນຄ່າ, 6) ຫາຄວາມສະຫງົບ: ສ້າງອາລົມໃຫ້ທ້າວຫັນ ໂດຍ ການພັກຜ່ອນ, ຫຼັກກິດຈະກຳດົນຕີ, ທ່ອງທ່ຽວ, ຫຼິ້ນກິລາ, ຝຶກສະມາທິ, ປູກຝັງລ້ຽງສັດ, ປູກເຂົ້າດຳນາກັກບຽວ ດີແລ. ການຈະເລີນເຕີບໂຕດີໝາຍເຖິງ ຜົນຜະລິດສູງ ເວລາເກັບກ່ຽວ

ໃຊ້ນໍ້າໜ້ອຍ-ປະຢັດຕົ້ນທຶນ-ໄດ້ຜົນຜະລິດສູງ

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ກົມຊົນລະປະທານ

ໂຄງການ ຊົນລະປະທານຂະໜາດນ້ອຍ ປະຊາຊົນຖືມຖານ

Northern Community Managed Irrigation Sector Project
ADB Loan No. 2086-LAO (SF)

ການປູກເຂົ້າລະບົບກະເສດສຸມ (ດຳນາແບບກັກບຽວ/SRI)

The System of Rice Intensification
(SRI)

I. ປະຫວັດຄວາມເປັນມາ

ການປູກເຂົ້າລະບົບກະເສດສຸມ ດຳນາແບບກຳກັບດຽວ (SRI) ໄດ້ຄົດຄົ້ນຂຶ້ນປີ 1961 ໂດຍຊ່ຽວຊານແຮງ ຊື່ ທ່ານ ເຮັນຣີ (Fr. Henri) ແລະ ໃນປີ 1980 ໄດ້ພັດທະນາ ທິດລອງຢູ່ໃນປະເທດມາດາກັດສະກາ ເຖິງປີ 1997 SRI ໄດ້ຖືກນຳເຂົ້າໄປເຜີຍແຜ່ ທີ່ປະເທດອິນໂດເນເຊຍ ແລະ ປີ 1999 ໄດ້ທົດລອງ ຢູ່ປະເທດ ອິນໂດເນເຊຍ, ປະເທດຈີນ ແລະ ສປປ ລາວ ໃນປີ 2006-07. ປະຈຸບັນເຕັກນິກດັ່ງກ່າວ (SRI) ໄດ້ນຳເອົາ ໄປປະຕິບັດ ຢູ່ຫຼາຍກວ່າ 25 ປະເທດ ໂດຍສະເລ່ຍສະມັດ ຕະໜາປ 7 ຫາ 10 ຕ/ຮຕ.

II. ການປູກເຂົ້າ ລະບົບກະເສດສຸມ ດຳນາແບບກຳກັບດຽວ (SRI) ແມ່ນຫຍັງ ?

ແມ່ນ ວິທີການປູກເຂົ້າແບບໃໝ່ ທີ່ໃຫ້ຜົນຜະລິດສູງ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ຕົ້ນທຶນຕ່ຳເຊັ່ນ: ປະຢັດນ້ຳ, ແນວພັນ, ຝຸ່ນປູ່ຍ ແລະ ອື່ນໆ ກ່າວໄປເຖິງການ ຜະລິດທີ່ປອດສານເຄມີ.

III. ຫຼັກການພື້ນຖານ

- ວິທີການຕົກກຳ ໃສ່ຖາດຢາງ ຫຼືຖາດໄມ້ໄຜ່ ໃຊ້ດິນປະສົມຝຸ່ນຄອກ 1 ຕໍ່ 1 ໜາ 4 ຫາ 5 ຊມ ຮອງດ້ວຍໃບຕອງ, ຖ້າເປັນຈຳນວນຫຼາຍເຮັດຄືໜານຜັກໃຊ້ຜ້າຢາງຮອງ.
- ວິທີການ ປັກດຳ ທີ່ແຕກຕ່າງຈາກວິທີດັ້ງເດີມເຊັ່ນ:
 - ການປັກດຳ ດ້ວຍກຳ ທີ່ມີອາຍຸ ອ່ອນກວ່າ 14 ມື້.
 - ການປັກດຳ ດ້ວຍກຳກັບດຽວ ຊຶ່ງໄລຍະຫ່າງທຳມະດາ 30 x 30 ຊມ ຫຼື ຫ່າງກວ່າ (ປ່ໃຫ້ເມັດຫຼຸດອອກ).
- ວິທີຈັດການນ້ຳ ແຕກຕ່າງຈາກວິທີດັ້ງເດີມເຊັ່ນ:
 - ການໃຫ້ນ້ຳເປັນໄລຍະຄື: ຂ້າງນ້ຳ ແລະ ປ່ອຍດິນແຫ້ງ
 - ສາມາດປະຢັດນ້ຳໄດ້ ປະມານ 30 - 50%.

IV. ວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

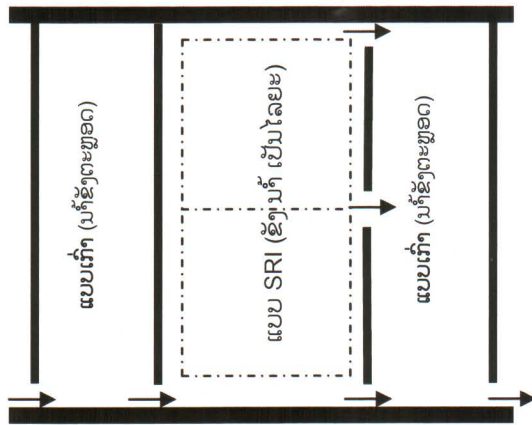
1) ການກຽມດິນ

ການກຽມດິນ ຕາມທຳມະດາແລ້ວ ຕ້ອງໄດ້ເຮັດ 2 ເທື່ອຄື: ພາຍຫຼັງທີ່ ໄຖຄົ້ນ-ຄາດ ແລ້ວ ຕ້ອງໄດ້ລວດ ໃຫ້ຮາບພຽງດີ (ຄືເຮົາ ກຽມດິນເພື່ອຕົກກຳ ແບບດັ້ງເດີມ).

2) ການກຽມຕົກກຳ

3) ການສ້າງຮ່ອງ ໃນໄຮ່ນາ ເພື່ອລະບາຍນ້ຳ

4) ການຂີດໝາຍ ໄລຍະປັກດຳ:

ການຂີດຄອງ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ໄລຍະປັກດຳ ທີ່ສະເໝີ ຕາມຄວາມຕ້ອງການ (30x30 ຊມ ຫຼື 35x35 ຊມ ຫຼື 50 x50 ຊມ) ດ້ວຍຄາດໄມ້ ແລະ ປັກດຳ ລຳຕົ້ນ-ຮາກເປັນຮູບສາກ ເລີກປະມານ 1 ຫາ 2 ຊມ ເທົ່ານັ້ນ.

5) ການປັກດຳ ດ້ວຍກຳກັບດຽວ: ທີ່ມີອາຍຸອ່ອນກວ່າ ກຳຕາມແບບວິທີດັ້ງເດີມ (ອາຍຸ ຂອງຕົ້ນກຳ ທີ່ປັກດຳແມ່ນ 7 ຫາ 14 ມື້)

